

dende, at det Maal, som det ærede Medlem i første Række tilsigtede at naa ved at fremskynde Revisionen, at den skulde tilvejebringe fælles Valgregler for Valg til Hjelpekasserne og til de kommunale Raad, og Regler, som kunde træde i Virksomhed ved de til Marts 1911 berammede Valg, forfejles jo fuldstændigt efter alt at dømme. Thi hvorledes vil det ærede Medlem kunne tro efter de Udtalelser, som ere faldne under denne Sags Behandling, at det virkelig skulde kunne lykkes den i 1910 sammentrædende Rigsdag at komme til Ende med Revisionen, saaledes at de Valglistes, som skulle udskrives i Februar Maaned 1911, kunne udskrives paa Basis af det, man under Revisionen er bleven enig om. Det forekommer mig ikke, at Arbejdet heroppe gaar i et saa rask Tempo, at der er nogen som helst Anledning til at regne med, at en saadan Revision vil kunne tilendebringes i betimelig Tid, allermindst naar Hensyn tages til de mange forskellige Ønsker, som fra forskellig Side ere fremførte med Hensyn til denne Revision. Jeg er ganske enig med det ærede 2det Medlem for 8de Kreds i, at det vilde være uheldigt at foretage Ændringer i Hjelpekasseloven uden Grund, og jeg er ogsaa enig i, at der er ingen Anledning til at foretage Ændringer paa smaa og uvæsentlige Punkter, men jeg tillader mig atter at udtale, at den her foreslaaede Reform er praktisk taget den mest paatrængende Reform med Hensyn til Valg til Hjelpekassernes Bestyrelse. Hvis det ærede Medlem vil tænke Sagen igennem og gøre op, i hvor stor Udstrækning det foreliggende Forslag, ophøjet til Lov, kan medføre, at man forskaanes for at foretage Suppleringsvalg i Kommuner, og sidestille dette Resultat med de Ulemper, som i Virkeligheden nu paaføres de kommunale Raad ved Udfærdigelse af Valglistes efter forskellig Valgcensus, maa det ærede Medlem komme til det Resultat, at denne Reform er langt betydningsfuldere. Tiden er fremskreden, og det vilde maaske føre for vidt at underbygge denne Paastand med de Data, hvoraf den er afledet, men jeg skal være rede til, om det ønskes, at dokumentere, at jeg og ikke det ærede Medlem har Ret. Maa jeg i saa Henseende pege paa, at i en Købstadkommune, hvor man staaer for at skulle foretage et Suppleringsvalg, ville Udgifterne til dette andrage over 1,000 Kr. Denne Udgift forskaanes man for ved Vedtagelsen af det her foreslaaede. Dertil kommer saa ogsaa det højst væsentlige

Moment, at man undgaar at ulejligge det hele kommunale Vælgerkorps. — Jeg tillader mig altsaa at hævde, at det ikke er en saa ubetydelig Reform, her foreligger, som det ærede Medlem vil reducere den til.

Saa udtalte det ærede Medlem, at jeg havde Sympati for de fælles Valgregler, men jeg vilde ikke støtte Gennemførelsen deraf, fordi de ikke kunne tilvejebringes. Det er ganske rigtigt, jeg vil af den Grund ikke støtte Forslag herom. Jeg har færdedes tilstrækkelig længe paa Tingene til at regne med de Realiteter, der foreligger, og det er en Realitet, naar Ministeren hævder, at han bestemt fraraader dette. Naar Regeringspartiet, som rimeligt er, følger Ministeren i saa Henseende, saa er det temmelig ørkesløst og ensbetydende med at faa Sagen slaaet ihjel at ville hævde, at man som Vilkaar for Sagens Fremme kræver Gennemførelsen af disse fælles Valgregler. — Det ærede Medlem siger, at jeg kan i saa Henseende ikke have sigtet til Landstinget. Jeg vil dertil bemærke, at det sagde det ærede Medlem og ikke jeg, for det forekommer mig ellers, at der fra den senere Tid foreligger Foreteelser heroppe fra, som nok kunde berettigede til at drage det noget i Tvivl, hvorvidt man var sikker paa at faa det gennemført her i Landstinget. Men lad det nu være hermed, som det være vil; givet er det, at en saadan Ændring bliver ikke gennemført i Folketinget. — Hvor der som her tilbydes en god og forstandig Reform, tager jeg hellere imod den, end jeg er med til at sende den til Bunds ved Opstillingen af Krav, som man ikke kan faa gennemført.

Men det ærede Medlem hævdede, at det er ikke alene Tilvejebringelsen af de fælles Valgregler, men det er ogsaa Spørgsmaalet om de nugældende Regler for Statstilskuddet, der kunde være Tale om at ændre, og i saa Henseende var det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) enig med den ærede Mindretalsordfører. Jeg vil dertil sige, at det kan meget vel være, at der tiltrænges og i en meget nær Fremtid vil komme til at tiltrænges en Ændring i Reglerne for Statstilskuddet. Men hvis en naturlig Udvikling og Vækst af Hjelpekasseinstitutionen gøre Ændringer i saa Henseende ønskelige, ville saadanne Ændringer kunne gennemføres, uden at en almindelig Revision af Loven behøves, og det, tror jeg, vil kunne gaa meget let.

Jeg vil altsaa for mit Vedkommende om Ændringsforslaget under Nr. 6 udtale, at jeg anser det for hensigtsløst af de Grunde, jeg har udtalt, fordi jeg føler mig